

TYDZIEŃ 17. NOWY ROK

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Usprawnianie słuchu fizjologicznego. Rozpoznawanie odgłosów przyrody	I 5; II 8; III 8; IV 1, 5, 6, 7
ĆWICZENIA RUCHOWE Kształtowanie umiejętności rzucania do celu, precyzji ruchu i koordynacji ruchowej z użyciem kólek	I 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE

Temat: Usprawnianie słuchu fizjologicznego. Rozpoznawanie odgłosów przyrody

Cele ogólne:

- usprawnianie słuchu fizjologicznego;
- rozpoznawanie i nazywanie dźwięków otoczenia.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrań odgłosów charakterystycznych dla każdej pory roku: śnieżycy, śpiewu ptaków, pluskania wody, deszczu;
- rozpoznaje i nazywa usłyszane w nagraniach odgłosy;
- reaguje na wskazany dźwięk w ustalony sposób;
- rozpoznaje i nazywa przedstawione na zdjęciach zjawiska lub elementy przyrody;
- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 2, ścieżki 58–65); tablica multimedialna; zdjęcia zjawisk lub elementów przyrody charakterystycznych dla każdej pory roku: śnieżycy, śpiewu ptaków, pluskania wody, deszczu (z CD 7).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie nagrań odgłosów charakterystycznych dla każdej pory roku oraz rozpoznawanie tych dźwięków (CD 2, ścieżki 58–63)

Dzieci siedzą skrzyżnię, przodem do tablicy. Prowadzący pokazuje zdjęcia² przedstawiające elementy lub zjawiska przyrody charakterystyczne dla każdej pory roku, a potem razem z dziećmi je opisuje. Następnie włącza nagranie odgłosu śnieżycy (CD 2, ścieżka 58) i pokazuje odpowiednią fotografię.

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu słyszanego zimą.*

W podobny sposób nauczyciel przedstawia pozostałe zdjęcia i nagrania dźwięków (CD 2, ścieżki 59–61).

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu słyszanego wiosną.*

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu słyszanego latem.*

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu słyszanego jesienią.*

Następnie prowadzący pokazuje fotografię przedstawiającą śnieżycę i włącza nagranie dźwięków charakterystycznych dla każdej pory roku w różnej kolejności (CD 2, ścieżka 62). Zadanie przedszkolaków polega na podniesieniu ręki (lub „lizaka” ze zdjęciem) wtedy, gdy usłyszą odgłos śnieżycy.

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie nagrań dźwięków słyszanych w czasie różnych pór roku. Gdy usłyszycie odgłos śnieżycy, podnieście wysoko rękę.*

odgłos śnieżycy, odgłos deszczu, odgłos pluskania wody, odgłos śnieżycy, śpiew ptaków, odgłos pluskania wody, odgłos deszczu, odgłos śnieżycy, śpiew ptaków, odgłos śnieżycy

Nauczyciel może także dowolnie wybrać dźwięk, na który dzieci mają reagować. Wypowiada wówczas głośno polecenie, np.: *Posłuchajcie uważnie nagrań dźwięków słyszanych w czasie różnych pór roku. Gdy usłyszycie śpiew ptaków (odgłos pluskania wody; odgłos deszczu), podnieście wysoko rękę („lizak” ze zdjęciem).* Następnie prowadzący pokazuje właściwe zdjęcie i włącza odpowiednie nagranie (CD 2, ścieżka 63).

odgłos śnieżycy, odgłos deszczu, odgłos pluskania wody, odgłos śnieżycy, śpiew ptaków, odgłos pluskania wody, odgłos deszczu, odgłos śnieżycy, śpiew ptaków, odgłos śnieżycy

² Nauczyciel może także wykorzystać znajdujące się na CD 7 zdjęcia do wykonania „lizaków” lub tabliczek, które dzieci będą mogły podnosić do góry w odpowiednim momencie (reagując na dany dźwięk lub „odpowiadając” na pytania prowadzącego).

2. Uważne słuchanie wierszyka (CD 2, ścieżka 64)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie wierszyka i powiedzcie, co dobrze jest nosić zimą.*

Małgorzata Barańska

Cztery pory roku³

Zima, wiosna, lato, jesień.

Co ta zima nam przyniesie?

Będzie słonko i wiaterek.

Lepiej zawsze mieć sweterek.

3. Rozmowa o treści wierszyka

Nauczyciel czyta wierszyk, a następnie prowadzi rozmowę, zadając kolejne pytania lub wypowiadając polecenia, np.:

- *Wymieńcie kolejne pory roku, zaczynając od zimy.*
- *Jaka najczęściej pogoda jest zimą?*
- *Czym wyróżnia się każda z pór roku? Wymieńcie po jednym charakterystycznym elemencie dla wiosny, lata, jesieni i zimy.*
- *Którą porę roku lubicie najbardziej? Dlaczego?*

4. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka (CD 2, ścieżka 65)

Polecenie: *Słuchajcie i powtarzajcie w tym samym rytmie.*

Zima, wiosna, lato, jesień...

5. Zabawa ruchowa „Pory roku”⁴

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel wskazuje kolejne osoby i nazywa je: *Zima, wiosna, lato, jesień, zima, wiosna, lato, jesień...* Każde dziecko musi zapamiętać, kim jest w zabawie. W środku koła stoi „Pan Rok”. Prowadzący recytuje wierszyk, który uczestnicy zabawy poznali na zajęciach, a dzieci rytmicznie, trzymając się za ręce, poruszają się po obwodzie koła. Gdy nauczyciel skończy mówić wierszyk, wszyscy się zatrzymują, a „Pan Rok” głośno wykrzykuje nazwę pory roku, np.: *Zima! Zima!* Wszystkie przedszkolaki będące „zimą” wbiegają do koła i przez chwilę naśladują czynności związane z tą porą roku, np. rzucają śnieżkami, lepią bałwana. Na znak prowadzącego wracają na swoje miejsca. Zabawę warto powtórzyć kilkakrotnie i za każdym razem wybierać inną porę roku.

³ Barańska M., *Cztery pory roku*, [w:] M. Barańska, *Kłaśnij, tupnij, raz i dwa! Zabawy ze śpiewem*, wyd. V, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020, s. 90. Jest to tekst piosenki. Na potrzeby tego scenariusza wykozystano go jako wiersz.

⁴ Opis zabawy powstał na podstawie: Barańska M., *Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!...*, s. 90.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Kształtowanie umiejętności rzucania do celu, precyzji ruchu i koordynacji ruchowej z użyciem kółek

Najważniejsze zadania:

- nauka zabaw „Mistrz uwagi” i „Balonik”;
- kształtowanie koordynacji słuchowo-ruchowej;
- nauka rzucania do celu;
- rozwijanie precyzji ruchu;
- kształtowanie koordynacji ruchu prawej i lewej ręki oraz rąk i nóg z kółkiem trzymanym w dłoni;
- ćwiczenie równowagi – nauka noszenia woreczka na głowie;
- kształtowanie koncentracji i szybkiej reakcji na zmiany;
- kształtowanie i utrwalanie świadomości części ciała i ruchu – wyścigi;
- kształtowanie koordynacji wzrokowo-ruchowej;
- zapoznanie ze sposobem ustawienia w szeregu;
- rozwijanie umiejętności współpracy w grupie – ćwiczenia integracyjne.

Miejsce: sala gimnastyczna.

Przybory: pianino lub inny instrument muzyczny; kółka; duża piłka; po trzy małe piłeczki dla każdego dziecka; bębenek.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zbiórka, powitanie i przedstawienie zadań

2. Zabawa masowa „Mistrz uwagi”

Dzieci poruszają się krokiem marszowym po obwodzie koła do akompaniamentu pianina lub innego instrumentu muzycznego. Na dany przez nauczyciela sygnał wykonują określone czynności.

- *Hop!* – podskakują w miejscu;
- *Marsz!* – maszerują w kole;
- *Stop!* – zatrzymują się w bezruchu.

Polecenia należy wydawać z różną częstotliwością.

3. Ćwiczenia kształtujące poczucie równowagi, precyzji ruchowej i koordynacji ruchowej:

- postawa stojąca, ręce opuszczone wzdłuż tułowia, kółko trzymane w prawej dłoni na wysokości biodra – unoszenie bokiem rąk w górę, przełożenie kółka z ręki do ręki i opuszczenie obu rąk do bioder, potem wykonanie tej samej czynności w drugą stronę;
- postawa w lekkim rozkroku – wykonanie ćwiczenia jak wyżej dodatkowo z przysiadem;
- postawa stojąca – skłon w przód i przenoszenie kółka pomiędzy nogami (ósemka);
- leżenie tyłem, kółko trzymane w rękach na podłodze za głową, nogi wyprostowane – unoszenie rąk z kółkiem z równoczesnym uniesieniem nóg, dotykanie stopami kółka, powrót do pozycji wyjściowej.

Część główna

1. Zabawa z piłką

Na środku sali leży duża piłka. Dzieci dostają po trzy małe piłeczki. Nauczyciel wyznacza linię rzutów. Maluchy kolejno podchodzą do niej i oddają po trzy rzuty: w pierwszej serii rzucają w dużą piłkę prawą ręką, w drugiej serii rzucają lewą ręką, a w trzeciej – obiema rękami. Następnie nauczyciel oddala linię rzutów od celu. Na koniec wszystkie dzieci rzucają w piłkę jednocześnie. Za każdym razem przedszkolaki podnoszą swoje piłki.

Część końcowa

1. Zabawa „Baloniku mój malutki”

Uczestnicy zabawy stoją w niedużym kole i łapią się za ręce. Nauczyciel stoi razem z dziećmi i wszyscy wypowiadają słowa wierszyka:

*Baloniku mój malutki,
rośnij duży, okrągłutki.
Balon rośnie, że aż strach.
Przebrał miarę, no... i bach!*⁵

Przy ostatnich słowach wszyscy upadają na ziemię. Zabawę można powtórzyć dwa–trzy razy.

2. Zbiórka i pożegnanie

Nauczyciel wystukuje na bębenku równy rytm i mówi: *Zapraszam wszystkich do koła, kończy się zabawa wesola*. Dzieci ustawiają się w kółku, chwytają się za ręce i śpiewają: *Do widzenia, do miłego zobaczenia*.

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Wprowadzenie liczby 3	I 5; III 8, 9; IV 8, 11, 15
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Fajerwerki – malowanie farbami	I 7; III 8, 9; IV 1, 5, 6, 16

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Wprowadzenie liczby 3

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- usprawnianie motoryki małej i koordynacji ruchowej;
- kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy.

⁵ *Rymowanki i piosenki przedszkolaka*, Wilga – Grupa Wydawnicza Foksal, Warszawa [2017], s. 13.

Cele operacyjne

Dziecko:

- używa określenia „trzy”;
- wie, że wielkość elementu nie wpływa na liczebność zbioru;
- rozpoznaje cyfrę 3 na planszy;
- tworzy zbiory trzelementowe.

Środki dydaktyczne: papierowa lub tekturowa rurka; trzy baloniki i dużo serpentyn; kostka do gry dla każdego dziecka; sznurek (sznurowadło) i koraliki do nawlekania dla każdego dziecka; karty: z trzema kropkami na kostce, z trzema koralikami na sznurku, z trzema palcami oraz z cyfrą 3 (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); tacka z kaszą dla każdego dziecka; karty z cyfrą 3 do rysowania po śladzie (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”, k. 17); chusta animacyjna lub koc; tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, k. 33; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, k. 33).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa wprowadzająca

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Prowadzący recytuje wierszyk.

Małgorzata Barańska

Rura do gadania⁶

*Zaraz powiem coś przez rurę,
bo to rura do gadania.*

*Można mówić przez nią słowa
albo całe zdania.*

Co powiedziałem?

Nauczyciel przykłada jeden koniec rury do swoich ust i cichym głosem wita się z przedszkolakami, np.: *Witam was. Miło was widzieć. Dzisiaj jest wtorek.* Potem kieruje drugi koniec rury w stronę dziecka i wypowiada wyraz lub zdanie. Poziom trudności tej zabawy należy dostosować do możliwości przedszkolaków. Zanim prowadzący wymówi wyraz, może podać kategorię, do której on należy.

2. Zabawa dydaktyczna

Nauczyciel rozkłada w sali trzy baloniki i dużo serpentyn. Pyta przedszkolaki: *Co to jest? Ile jest baloników? Ile jest serpentyn?* Dzieci odpowiadają na pytania prowadzącego. Prosi on, aby każdy uczestnik zajęć pokazał na palcach, ile to jest trzy. Rozdaje wszystkim kostki do gry i pyta: *Czy na kostce też znajdziemy trzy kropki?* Podsumowuje: *Tutaj są trzy baloniki, a tutaj trzy kropki. Policzcie na palcach: jeden, dwa, trzy.* Potem wręcza każdemu przedszkolakowi po jednym sznurku, prosi o wybranie z pudełka trzech koralików, nawleczenie ich na sznurek i przeliczenie elementów. Dzieci porównują swoje sznurki i kostki z tymi na kartach, sprawdzając poprawność wykonanego zadania. Pokazują liczbę elementów na palcach. Porównują je ze zdjęciem przedstawiającym trzy palce, które pokazuje prowadzący.

⁶ Barańska M., *Rura do gadania*, [w:] M. Barańska, *Sensoryczny, piękny świat. Zabawy z wierszykami rozwijające integrację sensoryczną*, wyd. IV, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2021, s. 44.

Wtedy nauczyciel prezentuje kartę z cyfrą 3 i wyjaśnia dzieciom, jak wygląda ta cyfra. Prosi raz jeszcze o wskazanie trzech kropek na kostce i pokazanie sznurka z nawleczonymi trzema koralikami. Podsumowuje zadanie: *To trzy baloniki. To trzy kropki na kostce. To trzy koraliki. To trzy palce. A to cyfra 3.* Zaprasza dzieci do stolików. Przedszkolaki kreślą cyfrę 3 paluszkami na tackach z kaszą. Następnie piszą ją po śladzie – najpierw paluszkami, a potem kredką.

3. Zabawa ruchowa z chustą animacyjną lub kocem

Wszystkie dzieci chwytają za końce chusty lub koca. Na środku leżą baloniki. Zadaniem przedszkolaków jest wykonywanie ruchów zgodnie z poleceniami nauczyciela, np.: *Postarajmy się tak poruszać chustą, aby żaden balonik nie spadł na podłogę. Aby wypadł tylko jeden balonik. Aby wypadły dwa baloniki. Aby wypadły wszystkie trzy baloniki. Pod chustą przebiegają dziewczynki i żaden balonik nie może spaść. Pod chustą przebiegają chłopcy i żaden balonik nie może spaść.*

4. Praca na kartach z zeszytów „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, k. 33)

Przedszkolaki siedzą przodem do tablicy multimedialnej. Nauczyciel wyświetla na niej kartę 33 i wyjaśnia dzieciom sposób wykonania zadań. Następnie przedszkolaki siadają przy stolikach i wykonują te zadania na swoich kartach, a prowadzący w razie potrzeby pomaga. Po wykonaniu ćwiczenia dzieci siadają w kręgu na dywanie i prezentują efekty swoich działań. Pracę z kartą nauczyciel może przeprowadzić na koniec zajęć matematycznych we wtorek lub w piątek.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Fajerwerki – malowanie farbami

Cele ogólne:

- rozwijanie koncentracji uwagi, skupienia, dokładności;
- usprawnianie motoryki małej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uważnie słucha nauczyciela;
- maluje farbami rozbłyśki rac na czarnej kartce;
- maluje kropki – gwiazdki – żółtą farbą za pomocą patyczków do uszu.

Środki dydaktyczne:

- dla każdego dziecka: czarna kartka A4 z bloku technicznego, farby plakatowe, pędzle z cienkimi końcówkami, naczynie z wodą, patyczki do uszu.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie przed nauczycielem, który wyjaśnia: *Dziś będziemy malować fajerwerki. Najpierw na czarnej kartce trzeba namalować farbami plakatowymi rozbłyśki rac, a następnie za pomocą patyczków do uszu i żółtej farby domalować kropeczki, czyli gwiazdki.*

Część indywidualna – wykonanie zadania:

- przygotowanie czarnej kartki A4 z bloku technicznego, farb plakatowych, cienkiego pędzelka, naczynia z wodą, patyczków do uszu;
- malowanie farbami rozbłyśków rac;
- malowanie patyczkami do uszu żółtych kropek – gwiazdek;
- uporządkowanie miejsca pracy;
- umieszczenie pracy na wystawie.

ŚRODA

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ O różnych rodzajach kalendarzy	I 5; II 1, 2; III 8, 9; IV 2, 5, 6
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Mój bałwanku”	I 5; III 5, 8; IV 7

EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ**Temat: O różnych rodzajach kalendarzy****Cele ogólne:**

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- usprawnianie motoryki małej i koordynacji ruchowej;
- kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uczestniczy w rozmowie prowadzonej przez nauczyciela;
- słucha poleceń prowadzącego i odpowiada na jego pytania;
- utrwała nazwy pór roku;
- poznaje pojęcie kalendarza i różne rodzaje;
- bierze udział we wspólnym tworzeniu obrazkowego kalendarza przedstawiającego podział roku na cztery pory;
- słucha opowiadania czytanego przez nauczyciela i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha wyjaśnień nauczyciela, a potem samodzielnie wykonuje zadanie.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające symbole czterech pór roku, przeznaczone do wykonania kalendarza kołowego (z CD 7); różne rodzaje kalendarzy (np. ścienny, ścienny trójdzielny, książkowy); tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, k. 34; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, k. 34).